

Arrest

nr. 225 607 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. JOUNDI
Turnhoutsebaan 158
2140 BORGERHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 april 2019 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. JOUNDI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U bent geboren op (...) in Grozny. U groeide op in Tsjetsjen-Aul, waar u samen met uw ouders, broers en zussen woonde.

Na het beëindigen van uw middelbare onderwijs studeerde u Pedagogie en Kunst aan het Tsjetsjeens Pedagogisch Staatsinstituut. U vervolgde uw opleiding in 2015. In augustus 2015 huwde u met A.S.T. (...). Na uw huwelijk woonde u in bij uw schoonfamilie in het nabijgelegen dorp Belgatoj. Tijdens uw huwelijk werd u slecht behandeld door uw twee jongste schoonbroers. Zij hielden een brandende aansteker voor uw gezicht, gooiden water over u, vernederden u als er bezoek kwam,... Toen u kwaad werd op uw schoonbroers, kwam uw schoonmoeder dit te weten. Zij lichtte uw man A. (...) in over wat er

gebeurd was. Tijdens het gesprek dat u hier met uw man over had, reageerde hij kwaad en agressief. Sindsdien gebeurde het regelmatig dat uw man u agressief behandelde als uw schoonmoeder slecht over u tegen hem had gesproken.

Ongeveer na een jaar en een paar maanden huwelijk, kreeg u de toestemming van uw man om gedurende drie dagen uw familie te bezoeken. Toen u na de vierde en vijfde dag thuis nog geen aanstalten maakte om terug te keren naar uw schoonfamilie, vroeg uw vader u waarom u nog thuis was. U bracht uw ouders op de hoogte van de situatie bij uw schoonfamilie en vertelde hen dat u niet wilde terugkeren. Hoewel uw vader aanvankelijk verklaarde dat u gewoon geduldig moest zijn in uw huwelijk, stond hij u toe thuis te blijven. Ongeveer een week en half later kwam A. (...) langs om de scheiding uit te spreken.

In januari 2017, ongeveer vijf maand na uw scheiding, begon u te werken als lerares in een school in uw dorp Tsjetsjen-Aul. Toen u in het openbaar verscheen, werd het duidelijk voor heel de clan en het dorp dat u een gescheiden vrouw was. In de periode die volgde werd er in het dorp veel over u geroddeld en gesproken over de schande die u had teweeg gebracht. Deze roddels kwamen ook uw vader ter ore, die dit zich heel erg aantrok. Uw vader en oudste broer besloten daarom dat het beter was als u zou hertrouwen met uw eerste man om zo de schande van de familie weg te wassen. U wilde dit echter niet. Uw tante N. (...), de zus van uw vader, probeerde u te helpen en bracht u in contact met A.S. (...) (O.V. 5509436), uw huidige man, die op dat moment reeds in België woonde.

Nadat u ongeveer vier maanden telefonisch contact had gehad met A. (...), beslisten jullie om te trouwen. Uw tante hielp u om uw paspoort en visum in orde te brengen. Op 5 november 2017 bracht uw vader u naar uw tante, bij wie u de dag zou doorbrengen. U en uw tante namen een taxi naar de bushalte, vanwaar u alleen met de bus naar België reisde. U kwam in België aan op 9 november 2017. Dezelfde dag huwde u religieus met uw huidige man A. (...).

Ongeveer twee a drie maanden na uw aankomst in België vernam u van uw tante dat uw vader had gezegd dat hij u zou vermoorden indien hij u zou terugvinden.

U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 6 augustus 2018.

Op 3 september 2018 beviel u van uw zoon S.A.A. (...).

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw originele reispaspoort voor en de geboorteakte van uw zoon S. (...).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart bij terugkeer naar Tsjetsjenië te vrezen voor uw familie omwille van het feit dat u zonder hun toestemming bent vertrokken en hertrouwd. Uw vader en broer zouden daarenboven van u eisen dat u zou hertrouwen met uw eerste man A.S.T. (...). U kan echter niet aantonen dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Om te beginnen moet de laattijdigheid van het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming benadrukt worden. Hoewel u in België aankwam op 9 november 2017 en diezelfde dag religieus trouwde met uw huidige man, diende u slechts een verzoek tot internationale bescherming in op 6 augustus 2018, ongeveer 9 maanden later. U verklaarde dat uw tante u reeds twee tot drie maanden na uw aankomst in België verteld zou hebben dat u beter niet kon terugkeren naar Tsjetsjenië en dat uw vader u met de dood zou hebben bedreigd (CGVS p. 16). Toch wachtte u na het horen van dit nieuws nog een half jaar met het indienen van een verzoek. Van iemand die in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstig lijden zou lopen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Bovendien kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de asielprocedures in België. Uw schoonmoeder diende immers zelf een asielaanvraag in op 19 september 2003 en werd erkend als vluchteling in mei 2005. Het feit dat u zo lang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.

Verder is het opmerkelijk dat u geen enkele documenten in verband met uw eerste man of uw eerste huwelijk zou kunnen voorleggen. Ter verklaring van het feit dat u geen enkel document, foto of ander stuk met betrekking tot uw huwelijk voorlegde, zei u dat u enkel religieus getrouwd was en dat uw man

een sterke aanhanger van de islam was, waardoor hij niet gefotografeerd wilde worden (CGVS p. 9). Het lijkt echter niet aannemelijk dat u geen enkel document of foto zou kunnen voorleggen met betrekking tot uw huwelijk. Indien u werkelijk voor een jaar en een paar maanden getrouwd zou zijn geweest met A.S.T. (...) kan immers wel van u verwacht worden dat u uw huwelijk zou kunnen staven met enkele documenten. De vaststelling dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot uw beweerdde eerste huwelijk en uw echtscheiding, terwijl dit de kern van uw relaas uitmaakt en terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat van een dergelijk huwelijk (en scheiding) dat meer dan een jaar heeft geduurd toch enig documentair spoor zou moeten bestaan, doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake.

Voorts lijken uw verklaringen over de conservatieve reactie van uw familie op uw beweerdde echtscheiding weinig logisch gezien het profiel dat schetst van uw familie en eigen opvoeding, die naar Tsjetsjeense normen toch behoorlijk progressief kunnen worden genoemd.

Zo blijkt uit uw beschrijvingen van uw familie niet dat uw vader of uw clan erg conservatief zou zijn ten opzichte van de vrouwelijke leden. Uit uw verklaringen kan eerder het tegenovergestelde worden afgeleid. Zo mocht u immers studeren aan het Tsjetsjeens Pedagogisch Staatsinstituut in Grozny, waar u de opleiding Pedagogie en Kunst volgde. Uw ouders waren onmiddellijk met deze keuze akkoord. Uw vader maakte zelfs een klein atelier voor u (CGVS p. 4, 11). Ook één van uw zussen blijkt aan de Tsjetsjeense Staatsuniversiteit in Grozny filologie en journalistiek te studeren. N. (...), de oudere zus van uw vader die u hielp bij uw vertrek, blijkt bovendien ongehuwd en kinderloos te zijn en alleen in Grozny te wonen, wat erg uitzonderlijk is in de Tsjetsjeense context. Als kind bezocht u nog Moskou samen met haar (CGVS p. 3, 6, 7). Uit de verklaringen in verband met uw eerste huwelijk blijkt daarenboven dat u zelf uw eerste man leerde kennen, dat u degene was die met uw ouders overlegde over het huwelijk en dat zij hiermee akkoord gingen (CGVS p. 8-9). Bovendien verklaarde u dat uw band met uw familie voor uw eerste scheiding en huwelijk erg goed was. Uw vader en moeder zouden met u over bepaalde onderwerpen overleggen. Als één van de andere kinderen gestraft moest worden of advies moest krijgen, was u degene die uw moeder hiervoor inschakelde (CGVS p. 6, 8). Uit geheel aan bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat uw familie en clan niet enkel u, maar ook de andere vrouwelijke leden naar Tsjetsjeense normen naar waarde schatten en de vrijheid gaven hun eigen keuzes te maken.

De verklaringen die u aflegde over de houding van uw familie na uw scheiding kunnen dan ook niet overtuigen. Zo verklaarde u dat u uw beide ouders zelf vertelde dat u niet wou terugkeren naar uw eerste man. U verklaarde dat uw vader medelijden met u had en u de toestemming gaf om thuis te blijven (CGVS p. 11, 13). Uw vader zou u eveneens toegestaan hebben om te werken, hoewel hij niet tevreden was met deze beslissing (CGVS p. 5). Toen u begon te werken zou echter iedereen in uw dorp en van uw clan te weten zijn gekomen dat u gescheiden was (CGVS p. 14). Uw vader zou naderhand ook van idee zijn veranderd. U vermoedde dat uw vader van gedachte veranderde door de mening van de samenleving en/of door oudere mannen van de clan die druk op hem uitoefenden, al wist u dit niet precies (CGVS p. 11, 13-14). Uw vader zou vanaf de eerste maand dat u begon te werken (dit was januari 2017) reeds hebben laten vallen dat u best kon terugkeren naar uw eerste man (CGVS p. 4). Deze houding van uw familie lijkt echter niet geloofwaardig. Zo is het helemaal niet aannemelijk dat uw vader u toestemming zou geven om te gaan werken in uw eigen dorp als leerkracht – wat immers een zeer zichtbare en publieke functie is – indien hij u niet zou steunen. Er kan immers reeds op voorhand verwacht worden dat de rest van het dorp snel van uw situatie te horen zou krijgen indien u dergelijke job zou uitoefenen. Bovendien bleek uw beslissing om in juni 2017 te stoppen met uw werk niet gemotiveerd door uw familie, maar door het feit dat u van plan was naar België te komen (CGVS p. 5). Het lijkt evenmin aannemelijk dat uw vader u de toestemming zou geven nog zulke lange tijd thuis te wonen indien hij u niet zou steunen. Uit uw verklaringen kon immers blijken dat u na uw scheiding nog bijna een jaar in uw ouderlijk huis heeft gewoond. (U huwde immers in augustus 2015. Uw huwelijk duurde een jaar en een paar maanden. Na het beëindigen van uw huwelijk zou u nog tot en met uw vertrek op 5 november 2017 in uw ouderlijke huis hebben gewoond (CGVS p. 3, 9, 13)). Verder blijkt dat uw familie niet geprobeerd heeft u terug te brengen naar uw eerste man, noch waren er concrete plannen gemaakt om u in de toekomst terug te brengen, noch was er enig besluit tussen de clanouderen en uw vader hieromtrent (CGVS p. 14, 15). Bovendien is het gedrag van uw vader en broer zoals het door u werd geschilderd weinig consistent met het profiel dat u van uw familie voorhoudt (cfr. supra) en waaruit blijkt dat de vrouwen in uw clan over een grote mate van vrijheid beschikten. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u in Tsjetsjenië niet over de steun van uw mannelijke familieleden beschikte. De steun van de vrouwelijke familieleden had u sowieso al. Zo was het immers uw moeder die de moeder van uw eerste man te woord stond en die haar vertelde dat u niet meer naar uw man zou terugkeren. Uw moeder zou evenmin willen dat u nog naar uw eerste man zou terugkeren (CGVS p. 12).

Als laatste dient opgemerkt te worden dat uw houding na uw vertrek ten opzichte van uw familie, niet kan overtuigen. Zo dient opgemerkt te worden dat u bijzonder weinig weet over wat er na uw vertrek uit Tsjetsjenië is gebeurd. U verklaarde dat u geen contact meer had met uw familie, enkel nog met uw tante. Volgens u wisten uw ouders dat uw tante u hielp vluchten, omdat er niemand anders was die u daarmee zou hebben kunnen helpen. U verklaarde aanvankelijk niet te weten of uw tante met uw familie over uw vertrek had gesproken, maar haalt later verschillende keren aan dat het waarschijnlijk was dat uw tante hier met uw ouders over sprak. U weet niet wanneer uw familie gemerkt heeft dat u verdwenen was, maar denkt dat uw tante het hen vertelde. Gevraagd echter wat uw tante dan precies aan uw ouders had verteld, moest u het antwoord schuldig blijven. U verklaarde dat u dit wel aan uw tante had gevraagd, maar dat zij het niet nodig vond hierover te spreken. U verklaarde verder dat u niet echt veel gevraagd of gesproken had met uw tante. U vermoedde dat uw ouders konden raden dat u naar een man bent vertrokken, maar zou niet weten of uw ouders op de hoogte zijn van uw nieuwe huwelijk. Van wat er zich afspeelde na uw vertrek kan u slechts vertellen dat uw vader gezegd had dat hij u zou vermoorden indien hij u zou terugvinden en dat hij u aan het zoeken zou zijn. U kan echter niet concreet maken hoe hij dat deed, of waar hij u aan het zoeken was (CGVS p. 16). Het is echter niet geloofwaardig dat, indien u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië werkelijk uw vader en broer zou vrezen, u dermate slecht geïnformeerd zou zijn over wat er zich in uw familie afspeelde na uw vlucht. Het lijkt niet aannemelijk dat u niet meer moeite zou gedaan hebben om via uw tante meer informatie te krijgen over wat er gebeurde. Meer zelfs, u blijkt zelfs niet op de hoogte te zijn, noch te hebben geïnformeerd naar hoe de relatie tussen uw tante en vader momenteel zou zijn. Verder blijkt uit uw eerdere verklaringen dat u steeds op de steun van uw moeder kon rekenen. Het lijkt dan ook niet aannemelijk dat u - indien u geen nieuws van uw tante zou kunnen krijgen - niet geprobeerd zou hebben via uw moeder of zussen meer informatie te krijgen. U verklaarde dat u dit niet deed omdat u vreesde dat uw vader heel het gezin onder controle had (CGVS p. 16-17). Deze uitleg volstaat niet. Door het contact met uw familie te onderhouden zou u immers te weten kunnen komen wat er precies gebeurd en gezegd was geweest na uw vertrek, hoe de houding van uw familie tegenover u daadwerkelijk was en of deze misschien zou kunnen wijzigen. Het feit dat u zo weinig weet over wat er gebeurd is na uw vertrek, lijkt in het licht van de door u geschetste omstandigheden weinig geloofwaardig.

Verder verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ dat u uw kind zou verliezen indien uw verzoek om internationale bescherming afgewezen zou worden en u uit België verwijderd zou worden, gezien kinderen volgens de traditie bij de vader en zijn familie blijven (CGVS vragenlijst nr. 3.8). Ook tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat, indien u alleen terugkeerde of met uw huidige man, uw huidige man uw zoon niet aan u zou geven (CGVS p. 17). Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat deze bewering louter hypothetisch is. Het is geen vaststaand feit dat de moeder van een kind wiens vader een verblijfsstatuut in België heeft (CGVS p. 15), gerepatriëerd zou worden en op deze manier haar familie zou kwijt geraken. Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u problemen met uw huidige man zou hebben, waardoor u dient te vrezen dat deze uw zoon van u zou afnemen indien bovengeschetste, hypothetische situatie zich zou voordoen. U kunt uw beweerde vrees dat u van uw zoon gescheiden zou worden bij afwijzing van uw verzoek om internationale bescherming dan ook niet aannemelijk maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande conclusie. Uw paspoort bevat persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reisroute naar België, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. De geboorteakte van uw zoon S. (...) toont aan dat u op 3 september 2018 in België bent bevallen, maar zegt verder niets over uw vrees bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel, betreffende de weigering van de vluchtelingenstatus, op de schending van de zorgvuldigheidsnorm, de motiveringsplicht en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Volgens verzoekster stelt verweerder zonder gegronde redenen dat er getwijfeld kan worden aan haar verklaringen en dat zij onvoldoende documenten aanbrengt. Zij stelt dat er geen gegronde reden is om te twijfelen aan haar feitenrelaas of vrees en dat zij bijgevolg voldoet aan de voorwaarden in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting en stelt:

"De grond van vervolging is hier duidelijk de vrees voor haar familie bij terugkeer naar Tsjetsjenië. Het betrof namelijk een verboden relatie en een verboden toekomstig huwelijk.

Verzoekster wordt niet vervolgd door de Tsjetsjeense overheid, maar deze overheid kan geen bescherming bieden tegen represailles van haar familieleden en tegenstanders. Internationale organisaties kunnen evenmin bescherming bieden. Bescherming in de zin van artikel 48/5 Vw. kan alleen geboden worden door redelijke maatregelen tot het voorkomen van vervolging te treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing. De toestand in Tsjetjenië is nog steeds moeilijk waardoor dergelijke bescherming niet kan geboden worden."

Verzoekster geeft aan dat zij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië dreigt te worden mishandeld en vermoord en stelt dat zij geen andere keuze had dan het land te verlaten.

Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en stelt dat verweerder deze heeft geschonden. *"Verweerder beweert immers een aantal zaken zonder zich te baseren op een rechtsgrond. Het is niet duidelijk of verweerder de asielaanvraag verwerpt op basis van onvoldoende documenten (artikel 52 §1 Vw.) of op basis van het uitblijven van een gegronde vrees voor vervolging (artikel 48/3 Vw.). Verweerder laat na de precieze rechtsgrond te vermelden in haar weigeringsbeslissing. De motivering heeft geen correcte wettelijke basis."*

Verder wijst verzoekster op de materiële motiveringsplicht en betoogt zij: *"Verweerder heeft echter foutief geoordeeld dat de feitelijke gegevens onjuist zijn en heeft de feiten die verzoekster heeft aangehaald, niet op een correcte wijze beoordeeld.*

Uit bovenstaande blijkt dat de argumenten van verweerder niet ernstig zijn. Er zijn dus voldoende redenen om de vrees voor vervolging van verzoekster als gegrond te verklaren.

Derhalve schendt verweerder met de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsnorm, de motiveringsplicht en artikel 48/3 Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel, betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

“Het is uiterst verwonderlijk dat verweerster op geen enkele wijze enige pertinente appreciatie heeft gegeven omtrent het gemotiveerde verzoek tot toekenning van minstens de subsidiaire beschermingsstatus.”

“Uit diverse verklaringen blijkt dat verzoekster op ernstige wijze bedreigd wordt.

(...)

In casu kan terecht geargumenteed worden dat indien verzoekster terug zou keren naar Tsjetsjenië zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, met name deze in de vorm van onmenselijke en vernederende behandeling door haar eigen familie en tegenstanders.

Rekening houdend met bovenstaande argumentatie acht verzoekster dat haar MINSTENS de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden.

Bij gebreke aan enige appreciatie omtrent de toekenning van deze status dient de beslissing minstens op dit punt te worden vernietigd en dient het dossier te worden teruggestuurd naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

2.3. Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing zijn in deze beslissing in duidelijke en precieze bewoordingen opgenomen en kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen.

Dat de bestreden beslissing, zoals verzoekster beweert, omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geen motivering zou bevatten, betreft in dit kader voorts een loutere en kennelijke miskennis van de inhoud van de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt namelijk duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing, waaronder de uitgebreide motivering en analyse omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op het voorgaande, is te dezen aan de formele motiveringsplicht weldegelijk en terdege voldaan.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekster stelt haar land en regio van herkomst te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging vanwege haar familie, en dit omdat zij zonder toestemming zou zijn vertrokken en hertrouwd en omdat zij gedwongen zou worden te hertrouwen met haar eerste man. Daarnaast zou verzoekster vrezen bij een terugkeer naar haar land van herkomst haar zoon te verliezen.

In de bestreden beslissing wordt echter op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom aan de voorgehouden vrees van verzoekster geen geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt hierin vastgesteld dat de door verzoekster geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten en vrees niet geloofwaardig zijn omdat (i) verzoekster bijzonder lang wachtte alvorens zij, op laattijdige wijze, een verzoek om internationale bescherming indiende; (ii) het opmerkelijk is dat verzoekster niet het minste begin van bewijs kon produceren met betrekking tot haar eerste man, haar eerste huwelijk of haar echtscheiding en verzoekster ter verklaring hiervan geen afdoende uitleg bood, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen ter zake; (iii) verzoeksters verklaringen over de conservatieve reactie van haar familie op haar beweerde echtscheiding onlogisch zijn en geloofwaardigheid ontberen, zodat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in Tsjetsjenië niet over de steun van haar mannelijke en vrouwelijke familieleden beschikte; (iv) verzoeksters houding na haar vertrek ten opzichte van haar familie niet kan overtuigen en zij bijzonder slecht geïnformeerd bleek over wat zich er in haar familie afspeelde na haar vertrek; (v) verzoeksters vrees in verband met het verlies van haar zoon louter hypothetisch is en bovendien nergens steun vindt in haar verklaringen over haar echtgenoot; (vi) de neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan voorgaande vaststellingen.

Verzoekster voert ter weerlegging van de motieven die inzake de voormelde vaststellingen zijn opgenomen in de bestreden beslissing in het onderhavige verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij beperkt zich er namelijk toe de aangehaalde vrees te herhalen, te stellen dat zij in het kader van deze vrees geen bescherming kan genieten en op algemene wijze te poneren dat verweerder zonder gegronde wijze twijfelt aan haar verklaringen en vrees. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet dienstig aanvecht, onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoekster niet aan zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel

voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Verzoekster laat deze motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg worden zij onverminderd gehandhaafd.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT